

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/58/2025
Identifikačné číslo spisu:	2320200084
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:2320200084.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v spore žalobcu: PONNTI GROUP, s.r.o., so sídlom Átriová 5933/8, Trnava, IČO: 52 102 386, zastúpený Advokátska kancelária TIMAR & partners, s.r.o., so sídlom P. Pazmáňa 2367/17A, Šaľa, IČO: 36 866 296, proti žalovanému: FORTE CALZATURIFICIO - SANDALIFICIO, di Foresi & Felici S. n. c., so sídlom Via Guazzetti 288, c. p. 99, 638 12 Montegranaro (Fm), Taliansko, IČO: Cod Fiscale Part IVA 00136210440, o zaplatenie 13 220,70 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 10Cb/1/2020, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 22. januára 2025 č. k. 3Cob/137/2023-275, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 31. marca 2022 č. k. 10Cb/1/2020-188 v spojení s opravným uznesením súdu prvej inštancie zo 17. októbra 2022 č. k. 10Cb/1/2020-235 vo výroku I. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 13 220,70 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku II. priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca žiadal žalobou zo 6. januára 2020 zaviazať žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 13 220,70 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku titulom kúpnej zmluvy, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal žalobcovi dodať topánkové vzorky a formy podľa objednávky č. 078/2019 z 3. júla 2019, a to do 30. septembra 2019 za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 44 069,- eura. Žalobca žalovanému zaplatil zálohu vo výške 30 % z celkovej fakturovanej sumy, čo predstavovalo sumu vo výške 13 220,70 eura. Žalovaný oznámil 18. septembra 2019 žalobcovi odstúpenie od zmluvy a nedodanie tovaru. Žalobca žiadal vydanie bezdôvodného obohatenia.

1.2. Súd prvej inštancie konštatoval, že predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej ústnou formou zaplatil žalovanému zálohu vo výške 13 220,70 eura. V priebehu výroby žalovaný oznámil žalobcovi, že odstupuje od zmluvy z dôvodu, že

žalobca chcel zmeniť dohodnutú kúpnu cenu. Žalovaný v konaní nepoprel tvrdenia žalobcu ohľadom uzavretej zmluvy, jej podmienok a prijatie plnenia vo výške 13 220,70 eura. Súd prvej inštancie ustálil, že žalobcom zaplatená záloha vo výške 30 % kúpnej ceny, teda 13 220,70 eura, predstavuje sumu, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Predmetom konania je nárok vyplývajúci z medzinárodnej kúpnej zmluvy, ktorú žalobca subsumoval pod Dohovor OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru (ďalej len „CSIG“), ktorý je záväznou súčasťou slovenského právneho poriadku a vzhľadom na skutočnosť, že signatárom je aj Taliansko, je táto medzinárodná zmluva záväzná aj pre žalovaného. Vecnú a miestnu príslušnosť súdu žalobca určil podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Podľa čl. 26 CSIG je vyhlásenie o odstúpení od zmluvy účinné, len keď sa oznámi druhej strane. Podľa súdu prvej inštancie žalovaný platne odstúpil od zmluvy podľa čl. 26 CSIG. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu zamietol.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 22. januára 2025 č. k. 3Cob/137/2023-275 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

2.1. Odvolací súd konštatoval správnosť skutkových zistení a právnych záverov súdu prvej inštancie a v súlade s § 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil komunikáciu sporových strán v časti, v ktorej žalovaný odstúpil od zmluvy a žalobca odstúpenie akceptoval. Použitie ustanovení CSIG v konaní nebolo sporné, pričom v zmysle čl. 26 CSIG je vyhlásenie o odstúpení od zmluvy účinné, len keď sa oznámi druhej strane. Pokiaľ žalovaný písomne oznámil žalobcovi zrušenie zmluvy a nevykonal žiadny úkon vo vzťahu k žalobcovi, aby tento vyhlásenie žalovaného o zrušení zmluvy nepovažoval za platný prejav jeho vôle, žalobca považoval kúpnu zmluvu uzatvorenú medzi sporovými stranami za zrušenú. Podľa prejavu vôle žalovaného nešlo o pozastavenie plnenia, ale o ukončenie zmluvného vzťahu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že žalovaným uplatnené odvolacie dôvody neboli dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktorým navrhuje, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolací dôvod žalovaný vymedzil vadou podľa § 420 písm. f) CSP. Odvolací súd a rovnako ani súd prvej inštancie sa nezaoberali otázkou, že Dohovor OSN o medzinárodnej kúpe tovaru neupravuje inštitút zálohy. Aj keď sa Dohovor OSN o medzinárodnej kúpe tovaru aplikuje na posudzovaný skutkový stav, avšak neupravuje inštitút zálohy, doplní sa národným právom. V danom prípade malo podľa žalovaného prísť k subsidiárnemu použitiu talianskeho právneho poriadku ako rozhodného práva podľa Nariadenia Rím I. Odvolací súd preto nesprávnym procesným postupom opomenul aplikáciu Nariadenia Rím I na uvedený skutkový prípad, čím žalovanému znemožnil uskutočňovať procesné práva v takej miere, že prišlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4. K dovolaniu žalovaného doručil súd vyjadrenie žalobca. Dovolanie žalovaného navrhuje odmietnuť vzhľadom na nedostatok právneho zastúpenia žalovaného. Dovolanie žalovaného je zároveň podľa žalobcu neprípustné, keď vadu podľa § 420 písm. f) CSP dovolateľ vymedzil nesprávnym právnym posúdením veci. Žalovaný tvrdený dovolací dôvod nenamietal v odvolacom konaní a ani v konaní pred súdom prvej inštancie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (podľa § 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala strana sporu, skúmal, či sú splnené podmienky podľa § 429 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

6. Žalovaný podal dňa 5. mája 2025 dovolanie v zastúpení advokátom JUDr. René Nguyenom. Súd prvej inštancie právneho zástupcu žalovaného výzvou zo 6. mája 2025 vyzval na predloženie plnomocenstva na zastupovanie v dovolacom konaní v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy. Právny zástupca žalovaného žiadosťou doručenou súdu prvej inštancie 21. mája 2025 požiadal o predĺženie lehoty na

predloženie plnomocenstva o 10 dní, plnomocenstvo súdu ale ani v predĺženej lehote nepredložil. Súdu prvej inštancie bola 6. októbra 2025 oznámená zmena právnej formy výkonu advokácie z fyzickej osoby na právnickú osobu s tým, že plná moc bude do konania predložená. Plnomocenstvo udelené žalovaným advokátskej kancelárii AKNP LEGAL s. r. o., so sídlom Moyzesova 1, Partizánske, IČO: 57 187 894, do konania predložené nebolo.

7. Najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný bol v poučení obsiahnutom v rozsudku odvolacieho súdu riadne poučený o povinnosti zastúpenia dovolateľa advokátom trvajúcej počas celého dovolacieho konania.

8. Najvyššiemu súdu bolo 25. novembra 2025 doručené späťvzatie dovolania žalovaného v zastúpení advokátskou kanceláriou AKNP LEGAL s. r. o., ku ktorému nebolo predložené plnomocenstvo oprávňujúce advokátsku kanceláriu AKNP LEGAL s. r. o. zastupovať žalovaného v dovolacom konaní. Najvyšší súd výzvou z 1. decembra 2025 vyzval advokátsku kanceláriu AKNP LEGAL s. r. o. na predloženie plnomocenstva v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy, pričom výzva bola advokátskej kancelárii AKNP LEGAL s. r. o. doručená 17. decembra 2025 a najvyššiemu súdu plnomocenstvo doposiaľ doručené nebolo.

9. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že na č. l. 118 je založené plnomocenstvo oprávňujúce Mgr. Reného Nguyena, advokáta, so sídlom Moyzesova 1, Partizánske, zastupovať žalovaného v súdnom konaní, vrátane podávania opravných prostriedkov, ktoré bolo vyhotovené zaručenou konverziou s osvedčovacou doložkou.

10. Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

11. Povinnosť právneho zastúpenia dovolateľa v zmysle § 429 ods. 1 CSP trvá počas celého dovolacieho konania. V rozhodovanej veci prišlo počas dovolacieho konania zo strany právneho zástupcu žalovaného k zmene formy výkonu advokácie. Najvyšší súd poukazuje na uznesenie najvyššieho súdu z 27. apríla 2022 sp. zn. IObdo/10/2022, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 1/2024, podľa záverov, ktorého plná moc udelená stranou sporu advokátovi - fyzickej osobe neoprávňuje, aby stranu sporu zastupovala obchodná spoločnosť, v mene a na účet ktorej začal advokát vykonávať advokáciu po udelení plnej moci.

12. Vzhľadom na skutočnosť, že aj napriek výzve najvyššieho súdu nebolo do konania doposiaľ predložené plnomocenstvo udelené žalovaným advokátskej kancelárii AKNP LEGAL s. r. o., žalovaný bol o povinnosti zastúpenia advokátom v dovolacom konaní (§ 429 CSP) poučený odvolacím súdom a najvyšší súd neprihliadal na späťvzatie dovolania žalovaného doručené najvyššiemu súdu 25. novembra 2025, najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. e) CSP, keďže neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP.

13. Najvyšší súd nad rámec vyššie uvedeného dopĺňa, že aj v prípade, ak by neprišlo k odmietnutiu dovolania žalovaného podľa § 447 písm. e) CSP, dovolacie dôvody žalovaného neboli vymedzené spôsobom vymedzeným v § 431 CSP, keď namietanú procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP žalovaný odôvodňoval nesprávnym právnym posúdením veci. Uvedené nesprávne vymedzenie dovolacieho dôvodu by predstavovalo základ pre odmietnutie dovolania žalovaného podľa § 447 písm. f) CSP.

14. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.